

Til

Folketinget - Skatteudvalget

L 195 - Forslag til lov om ændring af ligningsloven, kildeskatteloven og personskatteloven (Nedsættelse af loft over rejsefradrag, øget beskatning af fri bil, beskatning af fuldt skattepligtiges udenlandske lønindkomst, beskatning ved arbejdsudleje og udvidet beskatning af lønarbejde i Danmark)

Hermed fremsendes kommentarer til henvendelse fra Danske Maritime.

Thor Möger Pedersen

/ Erik Jørgensen

Danske maritime kommenterer to aspekter af lovforslag L 195, nemlig ophævelsen af ligningslovens § 33 A og de foreslåede regler om beskatning af arbejdsudleje.

Om ophævelsen af ligningslovens § 33 A anfører Danske Maritime, at mange danske produktionsvirksomheder lader deres produkter fremstille i Asien, men har bevaret produktudvikling og kernekompetencer i Danmark. En del af produktudviklingen er baseret på erfaringer, som rejsende montører kan tage med tilbage i forbindelse med installation af danskudviklede produkter på værfter i Asien.

Ophævelse af ligningslovens § 33 A vil gøre det vanskeligt at overtale danske skatteydere til at tage til udlandet. Virksomheden bliver nødt til at betale en merpris, og mange vil vælge udenlandsk arbejdskraft i stedet for dansk.

Hertil bemærkes:

Det er et grundlæggende princip, at alle solidarisk bør bidrage til opretholdelsen af velfærdssamfundet. Det bør ikke være sådan, at man opnår en bedre skattemæssig stilling alene af den grund, at man arbejder i udlandet i stedet for i Danmark.

Som reglerne er i dag, er det muligt at opretholde sit tilhørsforhold til Danmark med de fordele, som dette indebærer, uden at betale skat hverken i Danmark eller i udlandet. Man kan være højt lønnet og have adgang til velfærdssamfundets tilbud og ydelser uden selv at bidrage, og man kan have familie i Danmark, der ligeledes benytter sig af velfærdssamfundets tilbud.

Velfærdssamfundet bygger på en solidaritet, hvor man yder efter evne og nyder efter behov. Problemet med ligningslovens § 33 A er netop, at man ikke yder efter evne.

Det er regeringens holdning, at alle, som er fuldt skattepligtige her til landet, og som har en indkomst, skal bidrage til finansieringen af den fælles velfærd.

Som tidligere tilkendegivet er regeringen og aftaleparterne enige om at følge udviklingen på området.

Om de foreslåede regler om arbejdsudleje bemærker Danske Maritime, at forslaget ikke er tilstrækkelig klart. Danske værfter benytter sig i forhold til tidligere i høj grad af underleverandører, herunder af udenlandske underleverandører. Danske Maritime frygter, at enhver underleverance, der indebærer, at en underleverandør arbejder på selve skibet, efter den foreslåede nye regel, vil pålægge værftet ansvaret for, at der betales dansk indkomstskat.

Danske Maritime formoder, at andre OECD lande ikke vil følge samme kriterier for arbejdsudleje. Der vil efter Dansk Maritimes opfattelse gå nogen tid indtil der skabes klarhed over, hvordan sammenfaldet mellem landenes regler skal håndteres. Dette indebærer en økonomisk risiko for danske værfter, der på denne måde kan miste konkurrenceevne.

Hertil bemærkes:

Det er efter forslaget en betingelse for at beskatte arbejdsudleje, at arbejdet, der udføres af den udenlandske arbejdskraft, indgår som et integreret led i den danske virksomhed. En dansk virksomhed vil kunne vælge at outsource opgaver til andre virksomheder. Herefter vil opgaven ikke blive anset for en del af den danske virksomhed, og der vil ikke være tale om arbejdsudleje.

Efter forslaget vil det være udgangspunktet, at det almindelige skibsbygningsarbejde og de processer, der indgår som en del af bygningen af et skib, og som foregår på værftets areal, vil blive omfattet af reglerne om arbejdsudleje.

Selvstændige leverandørers ydelser vil som udgangspunkt ikke blive anset for at indgå som en integreret del af værftet. F.eks. kan en udenlandsk leverandør af en skibsmotor levere motoren og udføre det fornødne monteringsarbejde, uden at dette omfattes af reglerne om arbejdsudleje.

I OECD's kommentarer til modeloverenskomsten fra 2010 tages der vedrørende arbejdsudleje udgangspunkt i, om arbejdet kan anses for en integreret del af virksomheden. Så det er ikke korrekt, at en tilsvarende forståelse af arbejdsudleje ikke vil blive fulgt af andre OECD lande.

I visse situationer kan der være brug for yderligere kriterier for at fastslå, om der foreligger arbejdsudleje, hvilket også fremgår af bemærkningerne til lovforslaget. Det gælder, når der er tvivl om, hvorvidt ydelserne er tilstrækkeligt udskilt fra den danske virksomhed. Disse yderligere kriterier svarer kun delvis til de kriterier, der i dag er afgørende for afgrænsningen mellem arbejdsudleje og entreprise.

De foreslåede regler gør det mere klart, i hvilke situationer der skal ske beskatning efter reglerne om arbejdsudleje. Danske værfter kan ved henvendelse til SKAT, eventuelt i et bindende svar, få vished for, om virksomheden skal indeholde kildeskat af vederlaget i forbindelse med det udførte arbejde.

Efter de gældende dobbeltbeskatningsaftaler vil Danmark blive anset for kildeland i forhold til det arbejde, der udføres i danske virksomheder, og Danmark har som kildeland retten til beskatning af vederlaget. Det er arbejdstagerens bopælsland, der i en dobbeltbeskatningssituation skal give lempelse for den danske skat.